

Dosarul nr. 2ra-246/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: A. Braga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: L. Bulgac, G. Dașchevici, A. Panov)

ÎNCHEIERE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Țvигun Valentina,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Țvигun Valentina împotriva Mariei Voloșin cu privire la repararea prejudiciului material, obligarea de a instala canalul de scurgere a apelor pluviale, de a efectua lucrări de schimbare a direcției scurgerii apelor pluviale, de a efectua lucrări de demolare a gardului cu modificarea/schimbarea gardului conform datelor organului cadastral,

împotriva deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Țvигun Valentina și a fost menținută hotărârea din 20 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 07 februarie 2017, Țvигun Valentina, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Voloșin cu privire la repararea prejudiciului material, obligarea de a instala canalul de scurgere a apelor pluviale, de a efectua lucrări de schimbare a direcției scurgerii apelor pluviale, de a efectua lucrări de demolare a gardului cu modificarea/schimbarea gardului.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că este proprietara casei de locuit xxxxx, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. xxxxx și a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. xxxxx, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile, anexat la materialele dosarului.

A menționat că vecina sa Voloșin Maria, este proprietara casei de locuit nr xxxxx, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. xxxxx și a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. xxxxx, fapt confirmat prin extrasul din Registrul

bunurilor imobile. Voloșin Maria a construit gardul pe terenul ce îi aparține cu drept de proprietate și edificând construcția, fără respectarea distanței de la hotar, atentează la dreptul de proprietate a terenului și casei de locuit nr. xxxxx.

A relevat că în rezultatul cercetărilor efectuate asupra bunului imobil, casa de locuit xxxxx, amplasată pe terenul cu numărul cadastral xxxxx, conform raportului de expertiză nr. 350 din 18 noiembrie 2016, s-a depistat că în urma ploilor pluviale, de pe teritoriul învecinat, se stopează în peretele portant al bunului din cauza schimbării artificiale a direcției scurgerii apelor pluviale spre terenul învecinat, înregistrat cu numărul cadastral xxxxx. Schimbarea artificială a direcției scurgerii apelor pluviale se constată prin modificarea hotarului și lipsa distanței necesare de la hotar până la bunul imobil, în urma căreia se evacuează apele pluviale/reziduale acumulate pe teritoriul gospodăriei înregistrată cu numărul cadastral xxxxx la hotar cu terenul învecinat în direcția fundației casei ce-i aparține Valentinei Țviguș. Astfel, apa pluvială/reziduală, acumulându-se în exces, penetrează în sol influențând negativ asupra comportamentului, rezistenței și stabilității bunului imobil în timp. Apele pluviale, ce se scurg de pe terenul învecinat prin intermediul terenului înregistrat cu numărul cadastral xxxxx sau a construcțiilor amplasate pe hotarul terenului îndreptate spre casa de locuit înregistrată cu numărul cadastral xxxxx.

Reclamanta a afirmat că expertul a constatat că, starea tehnică a construcțiilor de bază - fundația, pereții și acoperișul au defecte tehnice, cum ar fi: tasarea și fisurarea pardoselilor în interiorul bunului, prezența fisurilor orizontale pe pereții portanți, prezența mirosului înțepător de mușchi, prezența petelor în urma scurgerii de ape pluviale de pe acoperișul bunului în regiunea unde este amplasat copacul vecinului cu poalele pe acoperiș, deteriorarea peretelui, fisurarea peretelui portant partea exterioară.

A invocat că la momentul actual, defectele tehnice depistate la bunul imobil, casa de locuit individuală, amplasată pe terenul cu numărul cadastral xxxxx, situat în xxxxx, prezintă pericol pentru proprietarul bunului.

A relevat că în opinia expertului, întru evitarea factorilor negativi de către proprietarii terenului părții pârâte trebuie luate măsuri pentru a reduce influența apelor pluviale/reziduale scurse de pe terenul său asupra fundațiilor bunului imobil al reclamantei, prin executarea lucrărilor expuse în raport.

A notat că în conformitate cu datele care se conțin în titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, emis în baza deciziei Primăriei nr.1/2 din 17 ianuarie 1992, suprafața terenului din xxxxx este de 0,1134 ha, iar potrivit măsurărilor efectuate de către Societatea cu Răspundere Limitată "InfoProximCad", întreprindere licențiată în domeniu, suprafața terenului este de 0,1127 ha, ceea ce demonstrează că suprafața terenului între timp a fost modificată.

A invocat că în urma verificărilor și consultațiilor cu prevederile normativelor în vigoare s-a constatat că, suprafața terenului indicată în extrasul bunurilor imobile și suprafața de facto a terenurilor nu coincide. Laturile terenului înregistrat cu numărul cadastral xxxxx situat în xxxxx sunt modificate în coordonatele 5-13, care constituie 0,77 m. La fel, primarul satului Băcioi prin scrisoarea înaintată Valentinei Țviguș și

Mariei Voloșin a menționat că, comisia a stabilit că gardul trebuie mutat spre ultima în partea de nord cu 30 cm și în partea de sud cu 70 cm.

A solicitat încasarea de la Voloșin Maria în beneficiul său, suma de 111193,61 de lei cu titlu de prejudiciu material, obligarea pârâtei să instaleze canalul de scurgere a apelor pluviale între ograda din xxxxx și ograda din xxxxx, și să efectueze lucrări de schimbare a direcției de scurgere a apelor pluviale/reziduale astfel încât să fie evitată scurgerea lor la limita hotarului între ograda din xxxxx și ograda din xxxxx, obligarea pârâtei să efectueze lucrări de demolare a gardului cu modificarea/strămutarea gardului conform datelor organului cadastral.

Prin hotărârea din 20 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Țvighun Valentina a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Țvighun Valentina și a fost menținută hotărârea din 20 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În susținerea opiniei sale, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 381 alin.(1), (2) și (3) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019) și a stabilit că potrivit materialelor cauzei și declarațiilor participanților la proces, gospodăriile, fiind învecinate, sunt despărțite prin gard, construit în baza autorizației de construire nr. 32 din 03 aprilie 2006.

Instanța de apel a relevat că raportul de constatare tehnico-științifică nr. 350 din 18 noiembrie 2016, la care face referire apelanta, nu conține date cu privire la care ar fi locul unde ar urma să fie amplasat gardul conform datelor cadastrale, care ar fi distanța cu care s-a depășit limita de hotar sau măcar care ar fi distanța dintre gard și casa reclamantei pentru ca, pentru a aprecia dacă este sau nu respectată distanța de hotar.

Curtea de Apel Chișinău a invocat că instanța de fond just a respins pretenția apelantei de a obliga intimata să instaleze canalul de scurgere a apelor pluviale între ograda din xxxxx și ograda din xxxxx, să efectueze lucrări de schimbare a direcției de scurgere a apelor pluviale/reziduale astfel încât să fie evitată scurgerea lor la limita hotarului între ograda din xxxxx și ograda din xxxxx și să efectueze lucrări de demolare a gardului cu modificarea/strămutarea gardului conform datelor Oficiului Cadastral Teritorial. Or, Țvighun Valentina nu a prezentat probe care ar demonstra că Voloșin Maria a schimbat direcția de scurgere a apelor pluviale și nu a invocat nici circumstanțele de drept, care ar permite instanței să o oblige pe intimată să efectueze lucrări de schimbare a direcției scurgerii apelor sau de instalare a canalului de scurgere a apelor pluviale.

Instanța de apel a specificat că instanța de fond just a respins și pretenția privind repararea prejudiciului material, aceasta fiind o pretenție subsecventă pretenției de obligare a intimatei să instaleze canalul de scurgere a apelor pluviale între ograda ce-i aparține apelantei și ograda ce-i aparține intimitei.

Instanța de apel a constatat că contrar prevederilor art.118, 121 din Codul de procedură civilă, apelanta-reclamantă, în fața instanței de fond, nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor sale și prin urmare instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței și a respins acțiunea.

La data de 17 noiembrie 2019, Țvigun Valentina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel.

A invocat cele menționate în cererea de chemare în judecată și a afirmat că ambele instanțe nu au intrat în esența cauzei și au pronunțat hotărâri greșite, neargumentate.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 12 septembrie 2019.

Decizia instanței de apel a fost expediată în adresa părților la data 15 octombrie 2019 (f.d.161), însă lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia de către recurentă.

Astfel, recursul declarat la data de 17 noiembrie 2019, este în termen.

La data de 10 ianuarie 2020, în adresa intimatei Voloșin Maria și avocatului Iachimciuc Alexandru a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Țvigun Valentina, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.182).

Voloșin Maria și avocatul acesteia, Iachimciuc Alexandru, nu și-au valorificat dreptul procedural și nu au depus referință la cererea de recurs depusă de Țvigun Valentina.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Țvigin Valentina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de Țvigin Valentina asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Țvigin Valentina, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Țvigin Valentina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic